

- projekt-

UCHWAŁA NR/16

SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

z dnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Sejmiku Województwa Podkarpackiego nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego.

Na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 486)

**Sejmik Województwa Podkarpackiego
uchwala, co następuje:**

§ 1

Odmawia się uwzględnienia wezwania działającego w imieniu Pana Gustawa Brzyszcza radcy prawnego Radosława Paulewicza z Kancelarii Adwokackiej w Katowicach do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Sejmiku Województwa Podkarpackiego nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, z przyczyn opisanych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 27 kwietnia 2016r. Pan Radosław Paulewicz, adwokat działający w imieniu Pana Gustawa Brzyszcza wezwał Sejmik Województwa Podkarpackiego do usunięcia naruszenia prawa zaistniałego podczas podejmowania uchwały nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego. Po wnikliwej analizie sprawy, przedstawionej w załączniku do niniejszej uchwały, stwierdzono, że podczas przygotowywania i przyjmowania zaskarżonej uchwały zostały dochowane wszystkie wymagane prawem procedury.

Wobec powyższego należy uznać, że uchwała nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego nie narusza obowiązującego prawa. Wnioskodawca nie wykazał też naruszenia poprzez tą uchwałę jego interesu prawnego stąd też brak jest podstaw do uwzględnienia wezwania Pana Radosława Paulewicza do usunięcia naruszenia prawa.

W dniu 27 kwietnia 2016r. Pan Radosław Paulewicz, adwokat działający w imieniu Pana Gustawa Brzyszcza wezwał Sejmik Województwa Podkarpackiego do usunięcia naruszenia prawa zaistniałego podczas podejmowania uchwały nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego poprzez:

- 1) uchylenie wydanej uchwały i pozostawienie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego bez zmian obszarowych, ewentualnie
- 2) podjęcie działań mających na celu zmianę treści uchwały w sposób umożliwiający realizację inwestycji w zakresie odnawialnych Źródeł Energii na obszarze powiększonego Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego.

Do dnia podjęcia zaskarżonej uchwały Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego funkcjonował w oparciu o uchwałę Nr XLVIII/997/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r., która to uchwała określiła między innymi szczegółowy przebieg granic Obszaru. W dniu 29 lipca 2014r. do Kancelarii Sejmiku wpłynął wniosek Stowarzyszeń działających na terenie Beskidu Niskiego dotyczący powiększenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego o teren rozciągający się pomiędzy miejscowościami Rogi i Równe oraz doliną Jasiołki. W dniu 5 września 2014r. Stowarzyszenie Ekologiczne Równe odpowiadając na wezwanie o uzupełnienie wniosku przedłożyło opinię Państwowego Instytutu Badawczego - Instytutu Ochrony Środowiska z dnia 26.08.2014r., sporządzoną przez Jana Borzyszkowskiego, uzasadniającą celowość włączenia wnioskowanego terenu do Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego. Zgodnie z ww. opinią teren wnioskowany do objęcia ochroną prawną stanowi część dużej jednostki krajobrazowej – Beskidu Niskiego oraz uzupełnienie jednostki geologiczno-geomorfologicznej fałdu karpackiego z równoleżnikowymi grzbieciami obniżającymi się ku Kotlinie Krośnieńsko-Jasielskiej., której główna część pozostawała już przed powiększeniem Obszaru w jego granicach. Państwowy Instytut Badawczy powołał się na sporządzoną przez siebie waloryzację krajobrazów obszaru Polski, w której przedmiotowy teren został zaliczony do strefy I tj. krajobrazów o najwyższych walorach. Zgodnie z przedłożoną opinią teren wnioskowany do włączenia do Obszaru stanowi północny fragment odnogi głównego ekologicznego korytarza karpackiego, który to fragment jest obecnie bardziej aktywny ze względu na wybudowaną w Łękach Dukielskich farmę wiatrową utrudniającą przemieszczanie się zwierząt z kompleksu leśnego Gór Iwelskich do dużych kompleksów leśnych Pogórza Jasielskiego. Wnioskowany obszar spełnia również ustawowe wymagania w zakresie możliwości zaspokajania potrzeb społecznych związanych z turystyką i wypoczynkiem poprzez powiązane z nim fragmenty szlaków turystycznych: szlaku

architektury drewnianej oraz tzw. szlaku naftowego. Stowarzyszenia ekologiczne wnioskujące o powiększenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego przedstawiły ponadto informację Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków z/s w Przemyślu – Delegatura w Krośnie odnośnie lokalizacji na terenie miejscowości Równe licznych obiektów dziedzictwa kulturowego w postaci cennych stanowisk archeologicznych podlegających ochronie konserwatorskiej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sejmik Województwa Podkarpackiego uznał wniosek Stowarzyszeń działających na terenie Beskidu Niskiego za uargumentowany i uzasadniony dlatego podjął stosowną uchwałę włączającą wnioskowany teren (510 ha) do Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego.

W trakcie przygotowania i podjęcia zaskarżonej uchwały została w pełni wyczerpana wymagana prawem procedura. Projekt uchwały został poddany w okresie 26.09.2014r. – 10.10.2014r konsultacjom z organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tekst jedn. Dz. U. z 2014r. poz.1118 ze zm.), prowadzącymi działalność statutową na terenie Województwa Podkarpackiego. Projekt uchwały został udostępniony na stronie internetowej Urzędu, w okresie wyznaczonym do konsultacji nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski. Projekt został również, zgodnie z wymogami art.23 ust.2 i 3 ustawy o ochronie przyrody (ustawy oop), wg stanu prawnego na dzień podjęcia uchwały Sejmiku, uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz pozytywnie zaopiniowany przez właściwe miejscowo rady gmin. Gmina Dukla nie zajęła w terminie 30 dni stanowiska w sprawie, co zgodnie z art.80 a ust.3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa uprawnia do stwierdzenia, że rozstrzygnięcie zostało przyjęte w brzmieniu przedłożonym przez województwo.

Strona skarżąca zarzuca Sejmikowi Województwa Podkarpackiego naruszenie szeregu aktów prawnych:

1. Naruszenie art.3 pkt 4, art.23 ust.1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody poprzez m.in. nieuwzględnienie zasady zrównoważonego użytkowania przestrzeni oraz dokonanie zmiany w sposób niecelowościowy, przy braku przesłanek do ochrony powiększonej strefy, co spowodowało niemożność dokonania inwestycji dotyczącej zlokalizowania farmy wiatrakowej na terenie włączonym do obszaru.
2. Naruszenie art.71 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo Ochrony Środowiska poprzez m.in. podjęcie uchwały sprzecznej z zasadą zrównoważonego rozwoju i narażenia Skarżącego na straty majątkowe oraz niemożność wykonania inwestycji na przedmiotowym obszarze.
3. Naruszenie art.5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski z dnia 2 kwietnia 1997r. poprzez m.in. niezastosowanie prymatu zasady zrównoważonego rozwoju i brak uzasadnienia celowościowego prymatu ochrony przyrody w regionie.

Zarzuty powyższe są nieuzasadnione ponieważ:

- 1) przesłanki do powiększenia Obszaru zostały wykazane w opinii Państwowego Instytutu Badawczego - Instytutu Ochrony Środowiska z dnia 26.08.2014r. i przesłanki te zostały w pełni uznane przez Sejmik Województwa Podkarpackiego,
- 2) fakt włączenia terenu do obszaru chronionego krajobrazu nie stanowi o braku możliwości dokonania inwestycji w postaci farmy wiatrakowej ponieważ zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy oop obowiązującej na terenie OCHK Beskidu Niskiego zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm.) nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Sam fakt zmiany granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego i powiększenia Obszaru o teren rozciągający się pomiędzy miejscowościami Rogi i Równe oraz doliną Jasiołki nie spowodował zwiększenia walorów przyrodniczych, krajobrazowych, kulturowych i turystycznych tego terenu a jedynie uznał istniejące walory za wartościowe na tyle aby objąć je formą ochrony przyrody. Natomiast ocena wpływu realizacji konkretnej inwestycji na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego przeprowadzana jest w procedurze oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ) i tylko w przypadku uznania tego wpływu za negatywny zakaz będzie obowiązywał.

Jeżeli zatem zaistnieje przeszkoda w lokalizacji farmy wiatrakowej to faktyczną przyczyną nie będzie zmiana granic Obszaru lecz negatywny wpływ inwestycji na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu danego analizowanego terenu, co stanowi realizację zasady zrównoważonego użytkowania przestrzeni z uwzględnieniem konieczności znajdowania równowagi pomiędzy koniecznością ochrony zasobów przyrody, kultury i krajobrazu oraz rozwoju społeczno-ekonomicznego społeczeństwa.

4. Naruszenie art. 8 art.6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego poprzez m.in. pominięcie zasady budowania zaufania społecznego do organów administracji publicznej i podjęcie uchwały nie pożądanej ze społecznego punktu widzenia powodującej straty dla podmiotów gospodarczych i regionu.

Zarzut jest nieuzasadniony ponieważ ustawa oop nałożyła obowiązek zaopiniowania projektu uchwały sejmiku w sprawie obszaru chronionego krajobrazu z zainteresowanymi radami gmin między innymi dlatego, że podstawowa jednostka samorządowa - gmina jest najbardziej zainteresowana

rozwojem społeczno-gospodarczym swojego regionu i kierunkami tego rozwoju. W przypadku zaskarżonej uchwały Sejmiku Województwa Podkarpackiego zainteresowane gminy pozytywnie zaopiniowały powiększenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego.

5. Naruszenie art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski z dnia 2 kwietnia 1997r. poprzez pominięcie zasady swobody działalności gospodarczej.
6. Naruszenie art. 11 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa poprzez m.in. pominięcie celów ustawowych działalności województwa polegających na wspieraniu i aktywizowaniu działalności gospodarczej, poprzez ograniczenie konkurencji w regionie oraz wyeliminowanie potencjalnego nowego dostawcy energetycznego.
7. Naruszenie art. 1 ust.2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne poprzez m.in. jego niezastosowanie i nie zapewnienie warunków zrównoważonego rozwoju kraju i zmniejszeniu bezpieczeństwa energetycznego regionu.
8. Naruszenie art. 10 ust.1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o efektywności energetycznej poprzez m.in. pominięcie przez organ obowiązku zwiększenia efektywności energetycznej oraz doprowadzeniu do blokady inwestycji elektrowni wiatrowych na obszarze Województwa Podkarpackiego.
9. Naruszenie art. 194 ust.1 pkt b i c, art.191 ust.1 tiret 3 TFUE poprzez m.in. nie promowanie i nie wspieranie rozwoju energetyki odnawialnej.

Zarzuty są nieuzasadnione ponieważ powierzchnia terenu włączonego zaskarżoną uchwałą do OCHK Beskidu Niskiego wynosi 510 ha i jest to powierzchnia niewielka w porównaniu z terenem Województwa Podkarpackiego, czy też w porównaniu z powierzchnią wszystkich obszarów chronionych. Dlatego nałożenie obowiązku zbadania wpływu inwestycji na przyrodę i krajobraz tego niewielkiego terenu nie może w żadnym wypadku naruszać zasady swobody gospodarczej, prowadzić do ograniczenia konkurencji w regionie (prawo obowiązuje wszystkie potencjalne podmioty gospodarcze), zmniejszenia bezpieczeństwa energetycznego regionu. Nie może również prowadzić do blokady inwestycji elektrowni wiatrowych na obszarze Województwa Podkarpackiego.

10. Naruszenie art. 87 ust.1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski z dnia 2 kwietnia 1997r. poprzez uchwalenie aktu prawa miejscowego sprzecznego z obowiązującymi przepisami wyższego szczebla a w konsekwencji przekroczenie swobody legislacyjnej przysługującej organom uchwałodawczym województwa.

Zarzut jest nieuzasadniony ponieważ na każdym etapie przygotowania i przyjęcia zaskarżonej uchwały Sejmiku przestrzegano obowiązującej procedury, dokonano wymaganych prawem uzgodnień i opinii. Zgodność przedmiotowej uchwały z prawem potwierdził również Wojewoda Podkarpacki w ramach postępowania

nadzorczego poprzez opublikowanie uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego z roku 2015 poz.1185.

Wobec powyższego należy uznać, że uchwała nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego nie narusza obowiązującego prawa. Wnioskodawca nie wykazał też naruszenia poprzez tą uchwałę jego interesu prawnego stąd też brak jest podstaw do uwzględnienia wezwania Pana Radosława Paulewicza do usunięcia naruszenia prawa.